

[Gade]

ten til at benytte blyhagl, både når det gælder til flugtskydning og til jagt.

Det falder derfor naturligt straks at følge forbuddet mod flugtskydning ud over vådområder op med et forbud mod skydning ud over landbrugsjord, især da en række undersøgelser har vist betydelige blykoncentrationer i blod, nyrer og lever hos kvægbesætninger nær flugtskydningsbaner.

Besvarelse (3/3 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg er enig med spørgeren i, at forureningen med blyhagl ud fra miljøhensyn skal begrænses mest muligt. Jeg har tidligere orienteret folketingets miljø- og planlægningsudvalg om det arbejde, der foregår i miljøstyrelsen på dette område.

Jeg kan således oplyse, at miljøstyrelsen mener, at man i løbet af 1982 vil have det nødvendige grundlag for reguleringen til supplerende af den allerede eksisterende bekendtgørelse om forbud mod flugtskydning over vådområder.

En del af det nødvendige beslutningsgrundlag for en sådan regulering vil ifølge miljøstyrelsen være en vurdering af stålhagls anvendelighed. I denne forbindelse kan det oplyses, at en undersøgelse til nærmere belysning af dette problem allerede er sat i gang, og at resultaterne vil foreligge i løbet af sommeren 1982. Herefter agter miljøstyrelsen at optage forhandlinger med de berørte myndigheder og organisationer med det sigte at begrænse anvendelsen af blyhagl på særligt truede områder, hvorved bl. a. tænkes på jagt i vådområder samt flugtskydning over dyrkede arealer eller arealer, hvortil der er knyttet dyrkningsinteresser.

Spm. nr. 302

Til *socialministeren* (18/2 82) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at der ikke i lovgivningen er krav om, at personregistrering skal finde sted for personer, der benytter krisecentre for kvinder?«

Begrundelse

I et svar til mig fra daværende socialminister Ritt Bjerregaard på et spørgsmål om re-

gistrering af kvinder, der søgte ind på Grevinde Danner Stiftelsen (spørgsmål nr. 1308, 1980-81, Folketingstidende sp. 13323) udtalte ministeren: »Der er ikke i bistandsloven fastsat krav om, at personer, der henvender sig til en institution om hjælp, skal give oplysninger om CPR-nr.«, og senere: »Det bemærkes, at der er et cirkulærebestemt krav om, at optagelse og udskrivning af institutionerne skal anmeldes til socialstyrelsen for at sikre det indbyrdes samarbejde mellem forsorgshjemmene, men dette vil kunne undlades, når forholdene taler derfor.«

Grunden til, at der nu spørges, er at finde i en artikel i Kristeligt Dagblad den 16. februar, »Krav om statstøtte til kvinde-centre«. Specielt tænkes på udtalelser fra ministeren om brug af paragraffen om forsorgshjælp og en oplysning fra bladet om, at denne paragraf forudsatte registrering.

Besvarelse (24/2 82):

Socialministeren (Bent Hansen):

Det kan bekræftes, at der ikke er sket nogen ændring i reglerne for registrering af personer, der henvender sig i krisecentre for kvinder, i forhold til regler, der er nævnt i svaret fra daværende socialminister Ritt Bjerregaard på spørgsmål nr. 1308, hvortil der er henvist i begrundelsen. Som det fremgår heraf, er der ikke i bistandsloven fastsat krav om, at personer, der henvender sig til en institution om hjælp, skal give oplysninger om CPR-nr.

Når der som nævnt i begrundelsen er anført i en artikel i Kristeligt Dagblad den 16. februar 1982, at paragraffen for forsorgshjælp indebærer, at kvinderne lader sig registrere, sigter det formentlig til, at Københavns kommune stiller som betingelse for at indgå driftsoverenskomst med krisecentret i Nansensgade (Grevinde Danner Stiftelsen) efter bistandslovens § 105, at kommunen får skriftlig oplysning om navn, fødselsdag og adresse på alle, der har opholdt sig i mere end 5 dage i krisecentret.

Kommunen stiller derimod ikke krav om en sådan registrering efter den ordning, der nu er indgået aftale om.

Spm. nr. 305

Til *statsministeren* (18/2 82) af: